

πιθανῶς τῶν ἐκ τῆς κρήνης ὑδάτων εἰς τὴν ἐγγυὲς διερχομένην μεγάλην τῆς ἀρχαίας ὁδοῦ ὑπόνομον.

Τοιοτοτρόπως διασαφύνται νῦν κατὰ μικρὸν πάντα τὰ σκοτεινὰ τοῦ ζητήματος μέρη. Καὶ τὰ μὲν περιγραφέντα εὐρήματα αἴρουσι πᾶσαν ἀμφιβολίαν περὶ τῆς σημασίας τοῦ μέχρις ἐνταῦθα καθήκοντος μεγάλου ὑδραγωγείου· τὰ δὲ διακριθέντα πλέον ῥωμαϊκῆς καὶ πάλαις ἑλληνικῆς ἐποχῆς ἔργα δευκνύουσι πῶς τὰ τελευταῖα ταῦτα πρέπει ν' ἀναζητήσωμεν. Ἐν πρὸς ἓν πλέον τὰ πράγματα διευκρινούνται. Καὶ ἀκόμη μὲν δὲν ἐξήλθεν εἰς φῶς λεοντόκρουον ἢ ἡ τοιοῦτον ὀφθαλμοτραπὴς σημείον τοῦ κατασκευάσματος τῶν Πεισιπρατιδῶν, ἀλλ' ἡ ΚΡΗΝΗ, εἰς ἣν τὸ παρκαίμενον μέγα καὶ λαμπρὸν ὑδραγωγεῖον ἔφερε τὸ ὕδωρ, ἔκειτο ἀκριβῶς ἐνταῦθα, οἰαδήποτε δέ τις καὶ ἂν ἀποδειχθῆ αὕτη, θὰ εἶνε πάντοτε ἡ ζητούμενη ἀρχαία ἐκείνη, ἣν τυραννικὴ φιλοδοξία καὶ μεγαλοπραγμοσύνη ἐδώρησεν εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ ἀρχαίου ἀνύδρου ἄστεως.

ΓΕΩΡΓ. ΣΩΤΗΡΙΑΔΗΣ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

Ἀξιανόγνωστα ἐκ Γαλλικῶν περιοδικῶν:

Πῶς θὰ ἐπέλθῃ τὸ τέλος τοῦ κόσμου ὑπὸ C. Flammarion (L' Astronomie)—Ἡ θεωρία τοῦ ὕπνου ὑπὸ E. Young (Revue Suisse)—Ρενάν ὑπὸ Mgr d' Hulst (Le Correspondant, 25 86p.)—Ἡ μουσικὴ καὶ ἡ σύγχρονος τέχνη ὑπὸ G. Derepas (ὁμ.)—Τὸ μούσειον τοῦ Βερολίνου ὑπὸ de Mouy (ὁμ. 10 N6p.)—Ἡ ἀποθέσις τοῦ Ρενάν ὑπὸ Père Delaporte (Etudes Religieuses)—Ἡ παροῦσα κατάστασις τοῦ νομισματικοῦ ζητήματος ὑπὸ G. François (Journal des Economistes)—Ἄποψις ὑπὸ A. Franck (Journal des Savants 86p.)—Αἱ ἀνασκαφαὶ τῶν Μυκηναίων ὑπὸ G. Perrot (ὁμ.)—Οἱ ἀρχαῖοι πάπυροι καὶ τὰ ἑλληνικὰ χειρόγραφα ὑπὸ H. Weil (ὁμ.)—Ἡ σκηνοθετικὴ ὑπὸ L. Leloir (Revue d' Art dramatique, 5 N6p.)—Παῦλος Βουρζὲ ὑπὸ R. Doumie (Revue Bleue, 29 86p.)—Τένυσον ὑπὸ τῆς Κας Darmesteter (ὁμ. 12 N6p.)—Ἐδγάρδος Κινὲ ὑπὸ E. Faguet (Revue des deux Mondes, 1 N6p.)—Ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας τοῦ Βουρζὲ ὑπὸ F. Brunetière (ὁμ.)—Ρενάν ὑπὸ M. de Vogüé (ὁμ. 15 N6p.)—Ὁ Σατωβριάνδος καὶ αἱ ἐσωμέναί του ὑπὸ A. Albalat (Nouvelle Revue, 1 N6p.)—Μαυρίκιος Βαρρὲς ὑπὸ L. Daudet (ὁμ.)—Αἱ διάφοροι μορφαὶ τοῦ χαρακτήρος ὑπὸ T. Ribot (Revue Philosophique)—Ἡ στρατιωτικὴ ἰατρικὴ ὑπὸ A. A. Corlieu (Revue Scientifique, 29 86p.)—Αἱ διαστάσεις τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος ὑπὸ P. Richer (ὁμ.)—Ἡ ἐμβρυογένεσις τῆς γλώσσης ὑπὸ A. Lefèvre (ὁμ. 12 N6p.)—Ἡ ἱστορία τῆς χειρουργικῆς ὑπὸ A. Richet (ὁμ. 19 N6p.).

Ἐκ Γερμανικῶν:

Τὰ φιλοσοφικὰ δράματα τοῦ Ρενάν ὑπὸ F. Mautner (Magazin für Littérature 19 N6p.)—Οἱ Τυχγούζερ ἀπὸ τοῦ II' αἰῶνος ὑπὸ Schmidt (Nord und Süd)—Λεονόρα φὸν Ἔστε ὑπὸ H. Grimm (Deutsche Rundschau).

Ἐξ Ἀγγλικῶν:

Τὸ ζήτημα τῶν ὠρῶν τῆς ἐργασίας ὑπὸ W. Mather (Contemporary Review)—Ἐρνέστος Ρενάν ὑπὸ G. Monod (ὁμ.)—Ὁ Γκαίτε ὁς ὑπουργὸς ὑπὸ H. Nevinson (ὁμ.)—Βιρμανικὰ ἔθνη ὑπὸ H. Ch. Moore (Fortnightly Review)—Τί γινώριζομεν περὶ τοῦ Ἄρειος ὑπὸ E. Holden (Forum)—Αἱ περὶ ἀγωγῆς θεωρίαι τοῦ Ρουσσὸ ὑπὸ A. Street (Macmillan's Magazine)—Ὁ θάνατος τοῦ Τένυσον ὑπὸ C. Ainger (ὁμ.)—Ἡ ἀναθεώρησις τοῦ συντάγματος ὑπὸ Salisbury (National Review)—Ὁ Ρενάν καὶ ὁ Χριστιανισμὸς ὑπὸ R. G. Ingeroll (North American Review)—Ρενάν ὑπὸ Fr. Pollock (Nineteenth Century)—Μελέτη τῶν ὄνειρων ὑπὸ T. Greenwood (New Review).

*

Ἐξ Ἰταλικῶν:

Ρενάν ὑπὸ C. Cesareo (Nuova Antologia)—Μία ἀνακάλυψις ἐν Αἰγύπτῳ ὑπὸ O. Marnechi (ὁμ.)—Περὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως τοῦ πρίγκηπος τῆς Νεαπόλεως ὑπὸ A. Gubernatis (Natura ed Arte).

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἰατρὸς: Νὰ τρῶς μέτρια, νὰ πίνης ὀλίγον, νὰ μένης τὸ βράδυ στὸ σπῆτι, νὰ μὴν καπνίζης καὶ νὰ κάνης περιπάτους καὶ γυμναστικὴν τακτικὰ.

Πελάτης: Σὰν εἶνε νὰ κάνω ὅλα αὐτὰ, γιατίρ μου, τί μοῦ χρειάζεται ἡ ἐξοχότης σου;

*

Φίλος ἐπισκέπτεται φίλον εἰς τὸ γραφεῖόν του καὶ ζητεῖ ἐπιμόνωος νὰ τοῦ δανείσῃ ἓν βιβλίον.

— Δὲν δανείζω, φίλε μου, κατ' ἀρχὴν, βιβλία.

— Μὰ σ' ἐμένα τώρα; . . .

— Γιατί τάχα; ἐπειδὴ εἶσαι φίλος μου; Τόσον τὸ χειρότερον τὸ ξεύρω ἐκ πείρας αὐτό. Ὅλη ἡ βιβλιοθήκη μου εἶνε καμωμένη ἀπὸ βιβλία ποῦ δανείσθηκα ἀπὸ φίλους μου κ' ἐγώ.

*

Εἰς κύκλον συναναστροφῆς νεαρὸς διπλωμάτης ἐγκαυχώμενος λέγει:

— Ἐκ πρώτης ὄψεως ἐννοῶ τί συλλογίζονται οἱ ἄλλοι γιὰ μένα.

Καὶ μία κυρία ἀπαντᾷ πονηρῶς:

— Μὰ αὐτὸ θὰ σὰς εἶνε κάποτε πολὺ δυσάρεστον.

ΤΗΛΕΦΩΝΗΜΑΤΑ

Ἦτο παραδρομὴ προφανῆς, κύριε Ἐπικριτά. Ἦθελομεν νὰ εἴπωμεν θεϊῶδες ὄξυ. Ἄλλως τὸ θεϊκὸν ὄξυ δὲν εἶνε ἀέριον, ἀλλὰ ὑγρὸν.

Ἐν νοστιμώτερον τοῦ ἰδικοῦ σας, φίλιτατε M. ἀνακονοῖ ὁ ἐν Πειραιεὶ ἀνταποκριτὴς τῶν Καιρῶν. Ἐτὴν παρελθούσαν Πέμπτην, γράφει, ἀρίκετο ἐνταῦθα τηλεγράφημα ἐκ Κύμης, ἀπευθυνόμενον πρὸς τὴν κυρίαν Αἰκατερίνην Γ. Μάφτα. Τί νομίζετε συνέβη; Τὸ